

PAROCHIJAN (5) *sb m*

parochijan (4), **parafijan** (1); parochijan *RejFig, Mącz* (2), *SarnStat*, parafijan *SeklKat*.

par- (3), pâr- (1); par- *RejFig, SarnStat*; par- : pâr- *Mącz* (1:1); o *jasne, drugie a pochylone*; parafijan z tekstu nie oznaczającego *pochyleń*.

sg *N* parochijân (1). ◇ *G* parafijâna (1). ◇ *A* parochijâna (1). ◇ *pl N* parochijânowie (1). ◇ *G* parochijânów (1). ◇ [A parochijâny.]

Sł stp brak, Cn notuje, XVII (z Cn) – XVIII w.: parafian(in).

1. *Mieszkaniec parafii, wierny należący do społeczności kościelnej podległej jednemu proboszczowi; paroecus Mącz, Cn; parochianus JanStat, Cn; aedis sacrae accola, curialis, eiusdem fani consors Cn* (5): tegoć obyczaiu łtarego nieganym/ chodzić ras wrok wdom pałterzowy wżelkiego parafiana łwego *SeklKat Z2; Mącz* 280d, 281a; rokázuiemy/ żeby Stołowého álbo Kolędy Rektorowie kościelni niewyciągáli nápotym od łwych Párochianów poniewolnie. *SarnStat* 191; [Náź Pleban [...] Vczył nas Párochiany O tym/ iż łie połćić mamy *KorczRozm A4v*; Iako parafianowie/ ku słuźebnikom słowa Bożego/ na łpowiedzy mieć łię maią. *UstKościel* 113, 111v].

Przen i żart. (1): PLebanowi piefek zdechł/ w ktorým łie był kochał/ Schował go ná cmyntarzu/ więc gi biskup pozwał. Pleban wziąwłzy dukatow/ biskupowi podał/ Powiedáiąc że ten pief/ krześciáńskie łkonał Pieniądze kłze biskupie/ wam włzytki odkazał/ Mnie iedno Trycezime mówie záłię kazał. Biskup wziąwłzy pieniądze/ rozgrzełzył Plebaná/ A s piefká też vczynił/ wnet párochianá. *RejFig Aa5v*.

2. [Proboszcz, pleban:

Szereg: »pleban albo parochijan«: Byli przed tym plebanowie Albo párochianowie Ty nierządy obaczáli Biskupom wnet oskarżáli *MorawRozm K3*.]

Synonimy: 2. *fararz, pleban, proboszcz*.